

РЕШЕНИЕ

№ 7554

гр. София, 29.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6773** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), представлявана от председателя А. Т., срещу Решение № ФК-2020-239 от 30.06.2020г., издадено от директора на Дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет качеството на Ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с което на ДАЕУ в качеството на бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-2.006-0057 от 06.07.2018г. е наложена финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, отчетени по фактури № 3156/30.09.2019 г. и № 3189/10.10.2019 г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението.“

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. В същата са развити съображения за липсата на нарушение на чл.21 ал.15 от ЗОП, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от

Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата за посочване на нередности). Въз основа на тях се иска отмяна на решението за налагане на финансова корекция. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юр.к. Вл.Т., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски и депозира писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет като Ръководител на УО на ОПДУ, чрез процесуален представител ст. експ. К., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Моли да бъде оставена без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобразно следното от фактическа страна:

Държавна агенция „Електронно управление“, БУЛСТАТ:177098809, представлявана от А. Т., председател на ДАЕУ, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-2.006-0057 от 06.07.2018г. „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е- управлението - 4 тридневни обучения за 200 служители (4 групи по 50 служители) извън [населено място], форма на обучение: присъствена; времетраене - 3 дни (22,5 учебни часа) с получаване на сертификати“. Договор №95/20.08.2019г. е сключен между ДАЕУ и [фирма], след проведена процедура, съгласно разпоредбите на ЗОП за определяне на изпълнител по обществена поръчка с предмет „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е- управлението“, избран с Решение №9278/18.07.2019г. на ДАЕУ. В хода на изпълнение на проект № BG05SFOP001-2.006-0057 е възникнала необходимостта от извършване на разходи по хотелското настаняване и изхранването на лекторите, поканени за провеждане на обучението. Във връзка с това, ДАЕУ е поискала ценова оферта от изпълнителя по договор №95/20.08.2019г. - [фирма], който е организатор на предвидените обучения. В поисканата ценова оферта дружеството е предложило допълнителни четири единични стаи за лекторите, водещи обучението на стойност 130,17 лева на стая. По повод искане за окончателно плащане №2 от 03.06.2020г. е извършена проверка от УО и са констатирани нарушения във връзка с хотелското настаняване на лекторите по обучението. С кореспонденция в ИСУН 2020, с рег. № BG05SFOP001-2.006-0057-С02- М023/27.04.2020г., на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изискал от бенефициента да представи допълнителни документи и разяснения по отношение на фактури № 3156/30.09.2019 г. и №3189/10.10.2019 г. от фирма [фирма]. С писмото е предоставена възможност на бенефициента в двуседмичен срок да представи писмени възражения и доказателства. Жалбоподателят се е възползвал от правото си да направи възражения и е депозирал становище. С Решение № ФК-2020-239 от 30.06.2020г., издадено на основание чл. 73, ал. 1 - 3 от ЗУСЕСИФ от И. П. - директор на Дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерския съвет в качеството на ръководител на УО на ОПДУ, на Държавна агенция „Електронно управление“ като бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-2.006-0057 от

06.07.2018г. е определена финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, отчетени по фактури № 3156/30.09.2019г. и № 3189/10.10.2019г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“, финансирани по ОПДУ, на основание т. 1, буква „а“ от приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности,представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.

Фактическите и правни основания за налагане на финансовата корекция съобразно решението са следните:“Бенефициентът е допуснал нарушение като е възложил директно изпълнението на услугите, отчетени по фактури №3156/30.09.2019г. и №3189/10.10.2019 г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2„Разходи за осигуряване на лектори за обучението“ в нарушение на разпоредбите на чл. 21, ал. 15 от ЗОП Закона за обществените поръчки (ЗОП).”УО е приел ,че посоченото нарушение е относимо към точка 1, б. „а“ (липса на публикуване на обявление за процедура за обществена поръчка) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности,представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ,приета с ПМС № 57/28.03.2017г. което е обосновало налагането на финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите,засегнати от нарушението разходи по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“ на стойност 2 499,20 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима,тъй като е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт- решение по чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ. Същата е подадена в законен срок и от процесуално легитимирано лице, което субект на оспореното решение.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно [чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#) финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта, като в случая това е директор на дирекция „ДУ“ и ръководител на ОП ДУ.

Спазени са изискванията на [чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ](#), като видно от данните по делото, преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция жалбоподателят-ДАЕУ е уведомен с писмо, в което подробно е описано констатираното нарушение, като му е даден и 14 – дневен срок да изрази становище и да представи доказателства.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма - [чл. 59, ал. 2 АПК](#) във вр. с [чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#), от формална страна актът съдържа посочени фактически и правни основания с оглед на изискванията на [чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК](#).Ответникът се е

позовал на разпоредбата на чл.70, ал.1, т. 9 от ЗУСЕСИФ .

Съдът намира, че решението не съответства на материалноправните разпоредби поради следното.

Съгласно [чл. 143, \(1\) Регламент № 1303/2013](#) ([чл. 98 Регламент № 1083/2006](#) с оглед на [чл. 152, \(1\) Регламент № 1303/2013](#)), държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. А съгласно [чл. 122, \(2\) Регламент № 1303/2013](#) ([чл. 70, \(1\) Регламент № 1083/2006](#)) държавите членки предотвратяват, откриват и коригират нередностите и възстановяват неправомерно платените суми.

Дефиницията за нередност, дадена в [чл. 2, \(36\) Регламент № 1303/2013](#) (съответно [чл. 2, \(7\) Регламент № 1083/2006](#) с оглед на [чл. 152, \(1\) Регламент № 1303/2013](#)), съдържа следните елементи: а) действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове б) което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагането, и в) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

По делото е безспорно, че първият елемент на определението е налице – ДА“Електронно управление“ има качеството на икономически субект по смисъла на [чл. 2, \(37\) Регламент № 1303/2013](#), защото е страна по договор за безвъзмездна финансова помощ и е получил безвъзмездно финансиране със средства от ОП на ЕС.

Спорът по делото е налице ли са вторият и третият елемент на определението, за да се приеме, че наложената финансова корекция е законосъобразна по основание.

Съгласно разпоредбата на [чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#) финансовата подкрепа със средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове може да бъде наложена само на някое от лимитативно посочените правни основания. Следователно българският законодател приел, че всяко от посочените в [чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#) основания, води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане.

Финансовата корекция съгласно чл.70, ал.2, т. 9 от ЗУСЕСИФ се налага за нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

Съгласно [чл. 70, ал. 2 ЗУСЕСИФ](#) нередностите по т. 9 се "посочват" в акт на Министерския съвет. С Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /обн., ДВ, [бр. 27](#) от 31.03.2017 г., в сила от 31.03.2017 г., изм., бр. 68 от 22.08.2017 г., в сила от 22.08.2017 г., по до-долу Наредба за посочване на нередности/, Министерски съвет е определил

основните категории нарушения по чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ. Същото следва от разпоредбата на чл.1, т.1 от тази наредба - наредбата се посочват: 1. случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по [чл. 70, ал. 1, т. 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове \(ЗУСЕСИФ\)](#). С оглед на това и поради липсата на регламентация в закона на този вид обществени отношения, за целите на [чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ](#) следва да се приеме, че именно тази наредба е актът, който определя видовете нередности по смисъла на [чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ](#).

В решението си административният орган твърди за нарушение на чл.21, ал.15 от ЗОП от жалбоподателят, подведено към категориите нарушения от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности. Според чл.21, ал.15 от ЗОП не се допуска разделяне на обществена поръчка на части с цел прилагане на ред за възлагане за по-ниски стойности. Според ал.16, т.2 на същата норма, не се смята за разделяне възлагането в рамките на 12 месеца на две или повече поръчки с идентичен или сходен предмет, които не са били известни на възложителя към момента, в който са стартирали действия по възлагането на предходна обществена поръчка с такъв предмет. Цитираните норми сочат на забрана възложителите да разделят обществени поръчки на части, когато това се прави с цел да бъде заобиколено прилагането на закона, т.е. да бъде приложен по-лек ред за възлагане от изисквания се според общата /сумарна/ стойност на обществената поръчка. За да бъде доказано нарушение на чл.21, ал.15 ЗОП, е необходимо да е налице възлагане от възложител на обществени поръчки с идентичен или със сходен предмет в рамките на 12 месеца, сумарната им стойност да сочи на необходимост от прилагане на друг ред, а от субективна страна – да се цели прилагане на по-облекчен ред на възлагане.

На първо място, обжалваното Решение за определяне на финансова корекция № ФК-2020-239/30.06.2020г. от ръководителя на ОУ на ОПДУ, е издадено във основа на неправилна и неточна констатация за допуснато идентично/двойно плащане на дейности отчетени с фактури №[ЕГН]/30.09.2019г. и №[ЕГН]/10.10.2019г. издадени от изпълнителя [фирма] на обща стойност 2499,20лв., във връзка с разходи по договор №95/20.08.2019г., поради следното:

Финансовата обосновка/л.31/, представляваща Приложение №1 към Договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ - ДБФП № BG05SFOP001-2.006-0057, Дейност 1 „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е-управлението“, включва две финансови пера: 1.1 „Разходи за организиране и провеждане на обучението“ са предвидени разходи на обща стойност 89 680 лева, които са за всичко необходимо за служителите на ДАЕУ, в качеството им на обучаеми 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“ на обща стойност от 11 440 лева, които включват: хонорар, транспорт, хотелско настаняване и изхранване на лекторите.

По точка 1.1 „Разходи за организиране и провеждане на обучението“, в изпълнение на проектното си предложение по ДБФП № BG05SFOP001-2.006-0057 и на основание чл. 112 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), ДАЕУ сключва договор с рег.№ 5/20.08.2018г. с изпълнител [фирма] и с предмет: „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е- управлението - 4 тридневни обучения за 200 служители (4 групи по 50 служители) извън [населено място], форма на обучение: присъствена; времетраене - 3 дни (22,5 учебни часа) с получаване на сертификати“.Договорът е сключен след проведена процедура, съгласно разпоредбите на ЗОП за определяне на изпълнител по обществена поръчка с предмет: „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е- управлението“, избран с Решение № ДАЕУ - 9278/18.07.2019г. на ДАЕУ. Относно участието на водещите лектори на обучението, договор №95/20.08.2019г. гласи единствено, че лекторите се посочват и осигуряват от ДАЕУ (техническа спецификация към Договора).Тоест, средства за техния превоз, изхранване, спане не е предмет на този договор. Също не е предмет на този договор и избора и заплащането на хонорарите на лекторите.Този извод се налага, както бе посочено по-горе, от финансовата обосновка, представляваща Приложение №1 към ДБФП №BG05SFOP001-2.006-0057.Следователно,изплатените средства по този договор на [фирма],не са идентични с изплатените средства на същото дружество по фактури [ЕГН]/30.09.2019г. и № [ЕГН]/10.10.2019г.,т.к. те касаят средства за настаняване на лекторите, които разходи са по точка 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“.

Дейностите по точка 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“, за които са предвидени разходи на обща стойност от 11 440 лева, които включват: хонорар, транспорт, хотелско настаняване и изхранване, са изразходвани чрез възлагане на обществени поръчки, както следва: В изпълнение на проектното си предложение по ДБФП № BG05SFOP001-2.006-0057 и на основание чл. 20, ал. 4, т. 3 от ЗОП е сключен граждански договор № ГД-10/25.09.2019г.между ДАЕУ и К. С., с който изпълнителят К. С. се задължава да бъде лектор и да проведе обучение в областта на архитектурата на е - управлението за следните периоди: 07-09.09.2019г.; 16-18.09.2019 г.; 18-20.09.2019 г. и 30.09.-02.10.2019г. В хода на изпълнение на проект № BG05SFOP001-2.006-0057 и както е предварително заложено във финансовата обосновка по проекта е възникнала необходимостта от извършване на разходи по хотелското настаняване и изхранването на лекторите, поканени за провеждане на обучението. Във връзка с това, ДАЕУ е поискала ценова оферта от изпълнителя по договор №95/20.08.2019г. - [фирма], който е организатор на предвидените обучения на служителите. В поисканата ценова оферта от 13.09.2019г., издадена от изпълнителя, дружеството предлага допълнителни четири единични стаи за лекторите, водещи обучението на стойност 130,17 лева на стая, включващи всички разходи по предоставяне на услугата.Видно от гореизложеното, извършените плащания са по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“ са включени в окончателно

искане за плащане №2 от 06.03.2020г.,отчетени чрез фактури № [ЕГН]/30.09.2019г. и №[ЕГН]/10.10.2019г.

Съдът не споделя извода на УО на ОПДУ,че ДАЕУ е допуснала нарушение като е възложила директно изпълнението на услугите, отчетени по фактури №3156/30.09.2019г. и №3189/10.10.2019г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“ в нарушение на разпоредбите на ЗОП. ДАЕУ е провела процедура по ЗОП и сключила договор №95/20.08.2019г. с предмет „Провеждане на обучение в областта на архитектурата на е- управлението“,като изпълнителя се ангажирал да осигури всичко необходимо на обучаваните служители за провеждането на събитието. Към момента на стартиране на действия по възлагането на обществената поръчка, на възложителят по договора, а именно ДАЕУ не е била известна информацията кои ще са специалистите, които биха приели да водят обучението и при какви условия. ДАЕУ е сключила граждански договор № ЕД- 10/25.09.2019г. на основание чл. 20, ал. 4, т. 3 от ЗОП и възложила на същото дружество, което организира провеждането на обучението, след проведена процедура по ЗОП - [фирма], организирането на хотелското настаняване и изхранването и на лекторите.Безспорно разпоредбата на чл. 21, ал. 15 от ЗОП не допуска разделяне на обществена поръчка на части с цел прилагане на ред за възлагане за по-ниски стойности, но нарушението по чл.21, ал.15 от ЗОП изисква доказване не на предположение, а да е известно със сигурност на Възложителя обстоятелство, че разполага с ресурс, изискващ възлагане на обществена поръчка не по облекчения ред на ЗОП. Разгледано в контекста на настоящия казус, обаче, ДАЕУ очевидно не е целяла избягване на провеждане на процедура по ЗОП, защото такава е проведена, като нейния краен резултат е сключването на договор № 95/20.08.2019г.Цената по договора е над определените стойности в чл. 20, ал. 1, т. 5 от ЗОП и без разходите по 1.2 от Приложение № 2 към ДБФП №BG05SFOP001-2.006-0057.Поради изложеното съдът приема,че не е налице и третия елемент от фактическия състав на нарушението на чл.21, ал.15 от ЗОП, а именно – възложителят не се установи да е целял прилагане на по-облекчен ред за възлагане на услугите отчетени по процесните фактури.

На следващо място следва да се посочи,че не всяко нарушение на общностното или националното законодателство, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор е нередност по смисъла на съюзното право и основание за налагане на финансова корекция. В решението е посочено,че нарушение е относимо към точка 1, буква „а“ (липса на публикуване обявление на процедура за обществена поръчка) от приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с Постановление № 57 28.03.2017 г. на Министерския съвет (обн., ДВ, бр. 27 от 2017 г., поел. изм., ДВ, бр. 67 от 2019 г.) Както бе посочено по- горе в настоящето решение, за да е налице

нередност по смисъла на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, следва да е осъществено нарушение на правото на Съюза или свързаното с него национално право и това нарушение да има или да би могло да има за последица нанасянето на вреда за бюджета на Съюза. Във връзка с тази констатация следва да се отбележи, че националният законодател в разпоредбата на чл. 56, ал. 1 ЗУСЕСИФ изрично регламентира предпоставките, при наличието на които се предоставя финансовата подкрепа и факта, че същата може да се използва за финансиране на разходи, но при наличие на предпоставката тези разходи да са допустими съгласно приложимото за програмния период право на Европейския съюз, разпоредбите на раздел I "Общи условия и допустимост на разходите" от глава пета "Финансово управление и контрол", актовете по неговото прилагане и други относими норми на българското законодателство. В чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ, националният законодател е регламентирал кумулативните изисквания, които правят един разход допустим по съответния договор за безвъзмездна финансова помощ. Допълнителни изисквания се съдържат и в чл. 57, ал. 2, и в чл. 58, ал. 1 и 2 ЗУСЕСИФ, като с разпоредбата на чл. 59, ал. 1 и 2 ЗУСЕСИФ националният законодател изрично регламентира правомощието на Министерския съвет да приеме национален нормативен акт за определяне на правилата за допустимост на разходите за съответния програмен период и правомощията на ръководителите на управляващите органи да приемат акт, чрез който да определят допустимите категории разходи и други относими за допустимостта на разходите елементи. От така съществуващата и относима нормативна уредба е безспорно, че определянето на един разход като допустим, съответно като недопустим, е регламентирано в йерархическа поредица от нормативни актове, съответно е налице нормативна установеност на съответния допустим разход. Според така описаната правна регламентация, даден разход не може да бъде верифициран ако не отговаря на описаните в закона изисквания. В настоящият казус обаче, разходът, за който е наложена финансова корекция, съответно същият е неверифициран, отговаря на заложените в закона изисквания и по конкретно: същият е за дейност, съответстваща на критериите за подбор на операции и се извършва от допустими бенефициери съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2 от ЗУСЕСИФ; попада във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категории разходи; разходите са за реално извършени услуги, извършени са законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, отразени са в счетоводната документация на ДАЕУ в отделна счетоводна система, за направените разходи и е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014г., като са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013.

С оглед на изложеното, съдът намира, че констатацията на РУО на ОПДУ за допуснато от ДАЕУ нарушение на чл. 21, ал. 15 от ЗОП, от категориите по т. 2 на Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, е

неправилна, такова нарушение не е допуснато с описаните действия, съответно неправилно то се сочи и като нередност, обуславяща определяне на финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, отчетени по фактури №3156/30.09.2019г. и № 3189/10.10.2019г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“, поради което оспореното решение на Ръководителя на УО на ОПДУ се явява незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и като такова следва да бъде отменено.

Като съобрази изхода на спора и приложи нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съдът намира, че в полза на жалбоподателят следва да се присъди разноски юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС и държавна такса в размер на 19,99 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Държавна агенция „Електронно управление“ Решение №ФК-2020-239 от 30.06.2020г., издадено от директора на Дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет като ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, с което по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-2.006-0057 от 06.07.2018 г. е наложена финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, отчетени по фактури № 3156/30.09.2019 г. и № 3189/10.10.2019 г. издадени от фирма [фирма] по бюджетен ред 1.2 „Разходи за осигуряване на лектори за обучението“.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерския съвет да заплати на Държавна агенция „Електронно управление“ разноски по делото в размер на 119,99(сто и деветнадесет лева и деветнадесет стотинки)лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: